॥१७॥१८॥ चिरायमाणे विलंबंकुर्वाणे ॥१९॥२०॥२१॥२२॥ अथश्रुतशूलबलंप्रति स्वविजयसंदेहनिवृत्तयेआह ॥ श्वःप्रभातेइति ॥२३॥२४॥२५॥२६॥ इतिश्री रा०वा०उ०सप्तषष्टितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथप्रातःकाले लवणेकचिद्वने मधुपुरद्वारंनिरुध्य स्थितेनशत्रुघ्नेन मध्याह्नेप्रतिनिवृत्तस्ययुद्धा

सकांक्षमाणोलवणंयुद्धायपुरुषर्षभः॥ दूतंसंप्रेषयामाससकाशंलवणस्यसः ॥ १७ ॥ सगत्वाविप्रियाण्याहबहूनिमधुनःसुतं॥ व दंतमेवंतंदूतंभक्षयामासराक्षसः॥ १८॥ चिरायमाणेदूतेतुराजाक्रोधसमन्वितः ॥ अर्दयामासतद्रक्षःशरवृष्ट्यासमंततः॥ १९॥ ततःप्रहस्यतद्रक्षःशूलंजग्राहपाणिना॥ वधायसानुबंधस्यमुमोचायुधमुत्तमं॥२०॥तच्छूलंदीप्यमानंतुसभृत्यबलवाहनं॥ भस्मी कृत्वानृपंभूमौलवणस्यागमत्करं॥ २१॥ एवंसराजासुमहान्हतःसबलवाहनः॥ शूलस्यतुबलंसौम्यअप्रमेयमनुत्तमं॥ २२॥श्वः प्रभातेतुलवणंवधिष्यसिनसंशयः॥ अगृहीतायुधंक्षिप्रंध्रुवोहिविजयस्तव ॥ २३॥ लोकानांस्वस्तिचैवंस्यात्कृतेकर्मणिचत्वया॥ ए तत्तेसर्वमाख्यातंलवणस्यदुरात्मनः॥ २४॥शूलस्यचबलंघोरमप्रमेयंनरर्षभ॥ विनाशश्चैवमांधातुर्यत्नेनाभूच्चपार्थिव॥ २५॥त्वं श्वःप्रभातेलवणंमहात्मन्वधिष्यसेनात्रतुसंशयोमे ॥ शूलंविनानिर्गतमामिषार्थेध्रुवोजयस्तेभवितानरेंद्र ॥ २६॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा० वा०उ०सप्तषष्टितमःसर्गः॥ ६७॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ कथांकथयतस्तेषांजयंचाकांक्षतांशुभं॥ व्यतीतारजनीशीघ्रं शत्रुघ्नस्यमहात्मनः॥ १ ॥ ततःप्रभातेविमलेतस्मिन्कालेसराक्षसः ॥ निर्गतस्तुपुराद्वीरोभक्ष्याहारप्रचोदितः॥ २॥ एतस्मिन्नंतरेवीर उत्तीर्ययमुनांनदीं॥ तीर्त्वामधुपुरद्वारिधनुःपाणिरतिष्ठत ॥ ३ ॥ ततोर्धदिवसेप्राप्तेक्रूरकर्मासराक्षसः॥ आगच्छद्बहुसाहस्रंप्राणिनां भारमुद्वहन्॥ ४॥

याव्हानं ॥ कथामिति ॥ तेषांवचःशृण्वानस्यशत्रुघ्नस्य रजनीव्यतीता ॥१॥ भक्ष्याहारआहरणं तेनप्रचोदितः प्रेरितः ॥२॥३॥ ४॥